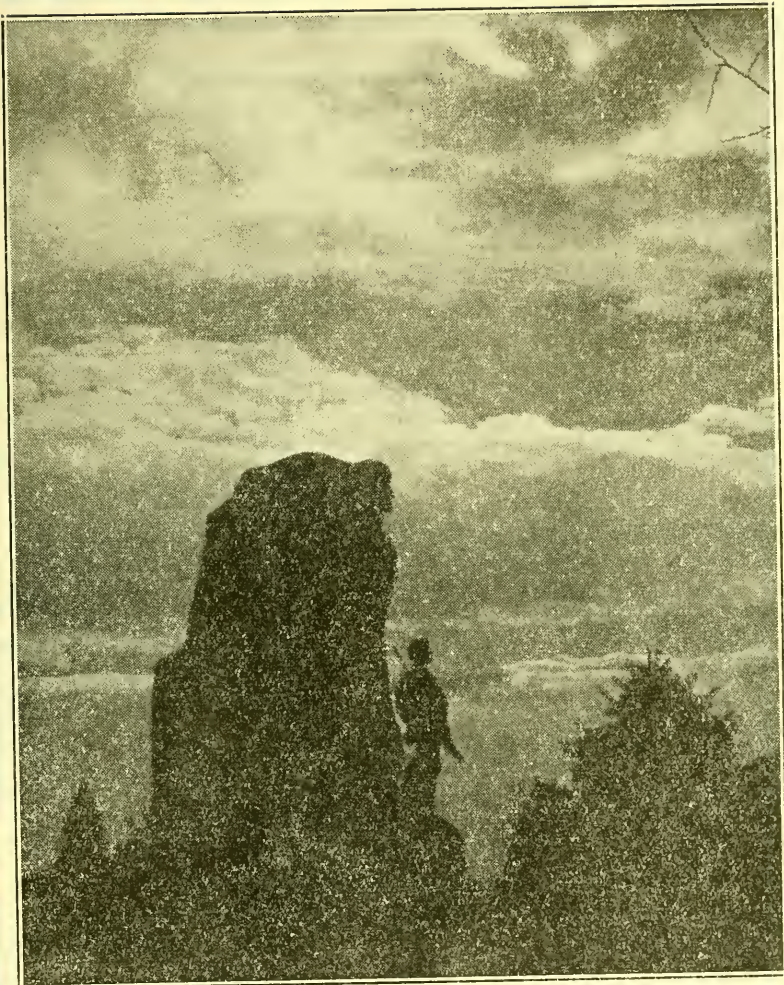

De Ster

Een monument ter eere van de moedige zielen,
die God en hun land gehoorzaamden.....

(Zie blz. 206)

1 Juli 1939

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

44e Jaargang

No. 13

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 · Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

FRANKLIN J. MURDOCK
Redacteur

J. ROBERT KEST
Assistent

JOHANNA A. RIET
Assistente

INHOUD

DE HEILIGE GEEST	door Oud. Melvin J. Ballard	199
WAAR IS ZION?		202
VAN DE REDACTIE:		
WARE BEKEERING BETEENKT VOLHARDING		
	door J. A. Riet	204
BIJ DE VOORPAGINA.		206
DE DAME AAN HET VENSTER . .	door Ezra J. Poulsen	207
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING		211

CUNARD WHITE STAR

Expresdienst naar
AMERIKA

Grootste Passagiers-stoomschepen

Wekelijks meerdere afvaarten

Vraagt inlichtingen en passagertarieven bij de

ANGLO - CONTINENTALE TRANSPORT MIJ.

Meent 83 — Rotterdam

Telefoon 51189

WIJ LEVEREN ALLESOORTEN DRUKWERK

- VERLOVINGSKAARTJES
- HUWELIJKSBRIEVEN
- GEBOORTEKAARTJES
- ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

N.V. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

Telefoon 950 — Giro 79376

DE HEILIGE GEEST

EEN TOESPRAAK

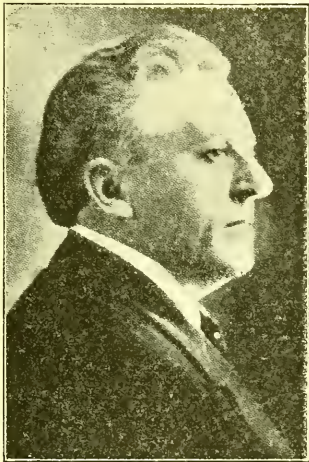
van Ouderling MELVIN J. BALLARD,

van den Raad der Twaalven

TOEN JEZUS CHRISTUS op het punt stond, Zijn discipelen te verlaten, Hij, Bezitter van alle dingen, Schepper aller dingen, dacht Hij over een gave, welke voor hen van groote waarde kon zijn. Inplaats van echter een stoffelijke gift te schenken, ofschoon Hij het zou hebben kunnen

— nu alleen en toch met dezen anderen Trooster, waarvan Hij zeide, dat Hij voor hen zou zorgen, verkondigden zij onbevreesd Jezus Christus en Dien gekruisigd, ofschoon zij werden gewaarschuwd, dat het hun hun leven zou kunnen kosten. Blijde ging een elk hunner den dood in, zich verheugend in dat getuigenis. En zij werden door die wonderlijke macht aangeraakt, welke hen in staat stelden, Zijn leeringen te begrijpen en te verwerken, want Hij zeide, dat deze gave hun een begrip zou geven van de dingen, welke Hij had gezegd; de komende dingen zouden hun worden getoond; ze zou het kwade openbaren en hen in alle waarheid leiden. Zij werden door die macht aangeroerd en werden wijze mannen, zoodat hun woorden werden gebruikt en tot het einde der tijden zullen blijven aangehaald. Zij werden reuzen op de aarde; een millioen dollar voor een elk hunner zou hen niet hebben kunnen verheffen tot de hooge plaats, welke zij als leiders onder de menschen innamen.

In de herstelling van het eeuwig Evangelie in deze eeuw is den menschen weder deze keurgave geschonken. Wat zou u morgen geven om in de tegenwoordigheid van den Meester zelf te gaan en Hem uw vraagstukken voorleggen en van Hem antwoord ontvangen en leiding van Een, Die alle dingen weet? En toch is het het voorrecht van hen, die den Heiligen Geest hebben, om van den derden

Oud. Melvin J. Ballard

doen, koos Hij een geestelijke gift, de gave des Heiligen Geestes.

Wanneer wij de werking van die macht in en onder Zijn discipelen gadeslaan, worden wij er van overtuigd, dat Hij gelijk had. Van zwakke, verlegen mannen vóór het ontvangen van deze gave, mannen die bevreesd waren om van Hem te getuigen — sommigen verlieten Hem, anderen verloochenden dat zij Hem kenden

persoon in de Godheid leiding in alle dingen te ontvangen.

Jezus Christus sprak immer omtrent den Heiligen Geest als Hij. De Heiligen der laatste dagen verklaren, dat Hij een personage is — juist zoowel een personage als de Vader en de Zoon, behalve dat Hij geen lichaam bezit, een vleeschelijk, tastbaar lichaam en toch is Hij een werkelijkheid. Hij is juist zoowel een werkelijkheid als Jezus Christus, voor Zijn geboorte in sterfelijkheid. Waarom de Heilige Geest geen vleeschelijk lichaam heeft zooals de Vader of de Zoon, weten wij niet, doch ongetwijfeld kan Hij Zijn zending beter vervullen, zooals Hij is. Datgene, wat van Hem uitgaat, kan den vorm van een duif aannemen, of als tongen vuurs verschijnen, doch Hij zal nimmer Zijn vorm veranderen, want Hij is in den vorm van den Vader, zooals Jezus was. En Hij heeft het recht en voorrecht, met de menschen samen te werken.

Jezus Christus sprak van Zijn gezelschap als een gave, waarin de wereld zich niet kon verheugen. De voorbereiding voor het ontvangen van Hem wordt voorafgegaan door het reinigingsproces, hetwelk bekend staat als de doop, welke volgt op de oprechte bekeering; want Hij zal niet in een onheiligen tabernakel wonen. Daarom is deze voorbereiding noodzakelijk en dan wordt de vereeniging van de gedoopte ziel met deze alomwerkende macht des hemels tot stand gebracht door het opleggen der handen door iemand, die goddelijk gezag draagt en de bindende schakel tusschen die ziel en deze macht is gesmeed. Hij spreekt niet van zichzelf, doch

Hij wordt de vertegenwoordiger van den Vader en den Zoon.

Er is gezegd, dat die tegen Hem zondigt, zal geen vergiffenis van zonden ontvangen, niet in deze wereld en niet in de toekomst. De reden is, dat Hem het voorrecht is gegeven, de waarheid aan deze gedoopte, bekeerde zielen bekend te maken, zoodat zij ze beter zullen weten, dan zij dit ooit door iets anders hebben gedaan en wie zondigt tegen de kennis, welke Hij hun heeft gegeven, zondigt tegen de grootste zonde, welke er is en heeft dien-tengevolge de grootste zonde begaan.

Het is één ding om het recht te bezitten, met Hem te zijn, doch het is iets anders, om werkelijk van dit voorrecht te genieten. Wanneer iemand wil worden aangesloten met het centraal verzendstation in ons radio-systeem, zijn er twee dingen noodig. Wij moeten zijn afgestemd en wij moeten voldoende kracht bezitten om de boodschap te ontvangen. Het is noodzakelijk dat wie recht heeft op den Heiligen Geest, moet zijn afgestemd op het verzendstation des hemels.

Hoe kan de mensch foutief zijn afgestemd? Door zonden te bedrijven. Zij gaan de duisternis in, Want Hij is voor zoover ik weet de fijngevoeligste geest en Hij gaat niet naar veel plaatsen, waar wij heengaan. Noch zal Hij in een onheiligen tabernakel verblijven. Eenmaal op elken Zondag verschijnen wij aan de tafel van des Heeren Avondmaal, waar wij onszelf afstemmen. Indien wij tegen onzen naaste hebben gezondigd, zoeken wij

vergiffenis. Indien wij tegen den Heere hebben gezondigd, moeten wij ons met Hem verzoenen. En wanneer afgestemd, verkwikken wij onze ziel geestelijk door het eten en drinken van de symbolen van het gebroken lichaam en het vergoten bloed van den Heere. Ik zeide, dat de twee noodzakelijke dingen zijn het juist afstem-

Ik zal u den Trooster zenden..."
(Foto van Hofman)

men en geestelijke kracht bezitten. Geestelijke kracht kan worden verkregen door het waardiglijk eten en drinken van deze symbolen; ze komt door het zoeken naar den Heere in het verborgen en in den familiekring. Wanneer wij de stoffelijke wereld buitensluiten, openen wij onze geestelijke oogen en reiken naar die bron van geestelijke kracht. Wie deze dingen verwaarloost, zal op den duur een geestelijke zwakkeling worden en de geestelijke uitoefening is toch voor ieder lid der Kerk te vinden. Gij, leeraars in de Zondagsschool, bezit ze,

wanneer gij op Zondag heengaat, om de zielen der menschen te spijzigen. Huisbezoekers bezitten ze; wanneer zij van deur tot deur gaan. Gij leeraars in een elk der organisaties, waarlijk allen, die arbeiden aan de zaligheid van de zielen der menschen, nemen aan deze geestelijke uitoefening deel en wanneer men zich juist afstemt en voldoende geestelijke kracht hebt opgedaan om deze boodschappen te ontvangen is het mogelijk, om in gemeenschap te zijn met deze geestelijke intelligentie, waarin God tot leiding van de menschelijke zielen heeft voorzien.

De wijze van de gemeenschap is er een, welke naar ik zeker weet de Heiligen der laatste dagen goed begrijpen. In het negende hoofdstuk van de *Leeren en Verbonden* is een sleutel te vinden, toen Oliver Cowdery bij het vertalen van het *Boek van Mormon* eens ondervond, dat alles duisternis was en er was geen licht. Hij vroeg: „Waarom is het?” Het antwoord was: „Gij hebt verondersteld, dat Ik het u geven zou, als gij geen gedachte naamt, dan alleen van Mij te vragen, Ziet, gij moet het in uw gedachten uitvorschen (uw eigen conclusie trekken) en dan moet gij Mij vragen, of het juist is en indien het juist is, zoo zal Ik maken dat uw boezem in u zal branden; daaraan zult gij gevoelen, dat het juist is. Doch indien het niet juist is, zoo zult gij die gevoelens niet hebben, maar gij zult eene verdooving van gedachten hebben.”

Wat is uw probleem, jongedame? Weet ge niet, of gij het
(Zie vervolg blz. 210).

Waar is Zion?

uit „*The Millennial Star*.”

Het woord „Zion” wordt als naam en in algemeenen zin gebruikt. In het eerste geval is het de naam van een plaats, in het laatste is het de aanduiding van de zaak en kerk van God.

Drie in de heilige geschiedenis bekende plaatsen dragen den naam „Zion”.

De eerste en vroegste is de stad, gebouwd door Enoch, de zevende generatie van Adam. De patriarch Enoch predikte op bevel van God het Evangelie aan de menschen in zijn dagen. Zij, die naar zijn boodschap luisterden, vormden een volk, zoo rechtvaardig, dat dat de Heere kwam en met hen woonde.

En vanaf dien tijd was er oorlog en bloedvergieting onder hen; maar de Heere kwam en woonde met Zijn volk, en zij leefden in gerechtigheid.

De vreeze des Heeren was op alle natiën, zoo groot was de heerlijkheid des Heeren, welke op Zijn volk was. En de Heere zegende het land en zij werden op de bergen gezegend, en op de booze plaatsen, en waren voorspoedig.

En de Heere noemde Zijn volk Zion, omdat zij één van hart en één van geest waren, en zij leefden in gerechtigheid; en er waren geen armen onder hen.

En Enoch ging voort in gerechtigheid met zijne prediking tot het volk van God. En het geschiedde in zijne dagen, dat hij eene stad bouwde, die Stad der Heiligheid, of Zion genoemd werd.

De bekende stad Jeruzalem werd eveneens Zion genoemd, ofschoon de naam zich meer bepaalde bij een der heuvels van de stad. Jeruzalem was het tehuis

van Melchizedek, de groote Hoogepriester; ze werd de hoofdstad van Israel onder David; en op een van haar heuvelen werd de tempel van Salomo gebouwd. Jeruzalem was een plaats, voor vele gebeurtenissen uitgekozen, vele heilige voorvallen: In haar arbeide en stierf de Heiland; en ze zal door Jezus Christus in al Zijn heerlijkheid worden bezocht, wanneer Hij op aarde terugkeert om te regeeren. Ze „zal de hoofdstad zijn van het vergaderde Israël op het oostelijk halfroond in de laatste dagen”.

„Hij moet vrede en schoonheid in het harte hebben . . .”

De derde plaats, welke de naam Zion draagt, is een stad, nog op het westelijk vasteland op te bouwen, welke zal bekend zijn als het nieuw-Jeruzalem. Deze stad zal verrijzen in de nabijheid van de huidige stad Independence, in den staat Missouri. In de eerste jaren der Kerk poogden de Heiligen der laatste dagen aan deze stad met haar tempel te bouwen, doch zij werden door hun vijanden verhinderd. Deze stad zal te zijner tijd worden gebouwd en de Heere Jezus Christus zal daar verblijven.

En het zal het Nieuwe Jeruzalem genaamd worden, een land van vrede, eene stad van toevlucht, eene plaats van veiligheid voor de heiligen des Allerhoogsten Gods;

En de heerlijkheid des Heeren zal aldaar zijn, en de verschrikking des Heeren eveneens, zoodat de goddeloozen niet tot die plaats zullen komen, en het zal Zion genaamd worden.

Wanneer de plannen des Heeren in vervulling gaan, zal Enoch's stad Zion met het Nieuw Jeruzalem worden vereenigd.

Naar deze twee hoofdzetels der gerechtigheid werd vaak door de profeten van ouds verwezen. Micha zegt :

En vele Heidenen zullen henengaan, en zeggen: Komt en laat ons opgaan tot den berg des Heeren, en ten huize van den God Jakobs, opdat Hij ons leere van Zijne wegen, en wij in Zijne paden wandelen; want uit Zion zal de wet uitgaan, en des Heeren woord uit Jeruzalem.

De veronderstelling, door enkele der broeders in de vroegere dagen van het herstelde Evangelie en de herstelde Kerk gemaakt, dat alle Heiligen van God in deze twee steden zullen bijeenkomen, leidde

de profeet Joseph Smith tot de verklaring, dat het geheele Amerikaansche Vasteland, Noord- en Zuid-Amerika, het land Zion was — dat is het land waarvan de hoofdstad het Nieuw-Jeruzalem of Zion is — dat „waar de ouderlingen Israëls kerken en gemeenten zullen bouwen tot den Heere over de staten, daar een stake van Zion zal zijn.”

In den algemeenen en gebruikelijken zin gebezigd, verwijst het woord Zion naar de Kerk van God, naar de vergaderingen van de rechtvaardigen ongeacht de plaats. De vroegere openbaringen van den profeet Joseph Smith bevatten het voortdurend gebod voor de eerste geloovers

Nu, daar gij gevraagd hebt, zie, Ik zeg tot u, onderhoud Mijne geboden, en zoek de zaak van Zion voort te brengen en te vestigen.

en dit, voordat het Nieuw Jeruzalem of haar ligging werd besproken of geopenbaard. Dat de benaming Zion tot de rechtvaardigen van overal behoort, wordt bevestigd door de woorden van den Heere tot den profeet Joseph Smith, nadat de ligging van het Nieuw-Jeruzalem was vastgesteld :

Daarom, voorwaar dus zegt de Heere, laat Zion zich verheugen, want dit is Zion: De reine van harte; daarom, laat Zion zich verheugen, terwijl al de goddeloozen zullen treuren.

Laat ons wel in gedachten houden, dat de Heere sprak van de stad Enoch als Zion „omdat . . .

Gaat uit van onder de natien, zelfs van Babylon, van het midden der goddeloosheid, hetwelk geestelijk Babylon is.

(Zie vervolg blz. 211)

1 JULI 1939

VAN DE REDACTIE

WARE BEKEERING BETEENKT VOLHARDING

„Wij gelooven, dat de eerste beginselen en verordeningen van het Evangelie zijn: ten eerste geloof in den Heere Jezus Christus; ten tweede bekeering; ten derde doop door onderdompeling tot vergeving der zonden en ten vierde oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes.”

Om vergeving van zonden te verkrijgen is het noodzakelijk, dat wij juist inzien wat onze zonden en zwakheden zijn, waarna wij het eveneens noodzakelijk en zeer logisch zullen vinden, dat wij ons van die verkeerdheden moeten ontdoen. Daarmede zijn wij op den weg tot bekeering. Een ieder mensch zal moeten toegeven, dat men eerst tot de ontdekking komt, hoezeer ons onze fouten aankleven, wanneer wordt getracht die fouten te overwinnen. Het schijnt, alsof het goedbedoeld pogen nimmer met succes beloond zal worden, bewijst dat bekeering een alledaagse arbeid is, waarmede wij geen enkel uur mogen laten verloren gaan. De Bijbel geeft ons overvloed van bewijs, welk een moeilijke taak de profeten van ouds hadden om de menschen tot bekeering te roepen en op hun fouten te wijzen. Er waren er niet veel, die aan die roepstem gehoor gaven; de meesten vielen weer in hun oude fouten terug. En toch blijkt uit alles, dat bekeering een levenskwestie is en een niet op één oogenblik volbrongen feit. Want bekeering beteekent niet het *inzien* van fouten

en het volmondig erkennen van begane verkeerdheden.

Het prediken van bekeering was de voornaamste boodschap van Johannes den Dooper, en deze boodschap was duidelijk voor menschen van alle rangen. Zijn raadgeving was op een ieder van toepassing.

En de scharen vraagden hem, zeggende: Wat zullen wij dan doen?

En hij, antwoordende, zeide tot hen: Die twee rokken heeft, deele hem mede, die geen heeft; en die spijsze heeft, doe desgelijks.

En daar kwamen ook tollenaars om gedoopt te worden, en zeiden tot hem: Meester! wat zullen wij doen?

En hij zeide tot hen: Eischt niet meer, dan u gezet is.

En hem vraagden ook de krijgslieden, zeggende: En wij, wazullen wij doen? En hij zeide tot hen: Doet niemand overlast, en ontvreemdt niemand het zijne met bedrog, en laat u vergenoegen met uwe bezoldingen.

Uit bovenstaande teksten blijkt duidelijk, dat de menschen, die tot Johannes om raad kwamen, wel degelijk zouden moeten werken om hun fouten en verkeerdheden te overwinnen. De tollenaar zou het niet gemakkelijk zijn gevallen, alleen het juiste belastingbedrag van het volk in ontvangst te hebben moeten nemen zonder het meerdere gevorderde bedrag zichzelf toe te eigenen. De egoïst zal er niet zoo licht toe zijn overgegaan, na de prediking van Johannes te deelen, wat hij anders steeds voor zichzelf alleen gehouden had.

Jezus' boodschap tot het mensch-

dom was de boodschap van bekeering. De zaligsprekingen zijn een aaneenschakeling van eigenschappen, welke een mensch zich zal moeten eigen maken, wil hij in de tegenwoordigheid van God kunnen terugkeeren. Zijn gansche bergrede was een dagrooster voor het dagelijksch leven. Het was geen wonder, dat velen zich aan Hem ergerden, want het is voor den mensch een zeer zwaar iets, zijn fouten en tekortkomingen zoo in het openbaar te hooren opsommen. Maar zij, die Zijn raadgevingen trachtten op te volgen, getuigden van Hem als een ware Weldoener, een Machthebbende. Het deed hen inzien, dat bij afstamming van Abraham hen geen zaligheid kon waarborgen, doch alleen het naleven van de geboden van God, zooals in eenvoudigheid aan hen verklaard. Het voorval van den rijken jongeling is een les van onzelfzuchtigheid. Wij lezen, „dat de jongeling bedroefd hening, want hij had vele goederen.” De geschiedenis van de tien meelaatschen biedt ons een schoone les van dankbaarheid. De gelijkenis van den Heiland betreffende het gebed van den Farizeër en den Tollenaar is een les van oprechtheid en nederigheid.

Ware bekeering zal ons eenmaal zaligheid en verhooring verzekeren. Werk uw zaligheid uit in vreeze en beven beteekent dus,

dat ware bekeering niet gemakkelijk is en een groote volharding vraagt.

Het uitgangspunt van ware bekeering dient te zijn, dat men met zichzelf ten rade gaat. Men moet zichzelf ter dege onderzoeken en daarna niet schromen, zichzelf de waarheid te zeggen en niet anders dan de waarheid. Wij allen dienen onszelf te onderzoeken zonder ook maar een oogenblik bevreesd te zijn, onszelf te krenken. Wij dienen in onszelf een kameraad te zien, die ons onze fouten volledig en onomwonden zegt en ons zelfs onder het afstand doen van alle genoegens en aangename dingen er toe brengt, den beteren weg in te slaan.

Er schuilt gevaar in de complimenten, welke ons de menschen maken, hoe goed deze ook zijn bedoeld. Zij kunnen ons een aansporing zijn, nog beter ons best te doen, doch ze kunnen ons er ook toe brengen, ons geweten er mede in slaap te sussen.

Daarom dienen wij onszelf goed te onderzoeken en dagelijks te trachten, beter te leven, dan wij den voorgaanden dag hebben gedaan. Ware bekeering vraagt volharding! — Wie volharden zal tot het einde toe, zal zalig worden. Dit is de spoorslag tot ware bekeering en een oprecht leven!

— J. A. Riet.

* * *

Godsdienst, indien hij waar is, is algemeene waarheid en alle kennis, welke zich daar niet rondom schaaft en er door wordt versterkt en verhelderd, is nauwelijks den naam waard.

— Channing.

BIJ DE VOORPAGINA

Een bijzonder avondgezicht op het Mormoonsch Bataljon-monument, opgericht ter eere van een leger vroegere Mormoonsche soldaten, van wie nimmer werd verlangd, menschelijk bloed te vergieten, is op de voorpagina van dit nummer van *De Ster* te zien. Zij marcheerden op een oproep van hun land meer dan 3000 K.M. over een onherbergzame woestenij.

Tijdens een warmen zomerdag van Juni 1846 reed Kapitein Allen, een gezaghebbende van het leger der Ver. Staten, het kamp der Mormonen te Pisgah binnen; hij was gezonden door Kolonel S. F. Kearney van het Ver. Staten-leger. Hij verlangde van Brigham Young mannen om in den oorlog met Mexico bij te staan. Het antwoord van Brigham Young was merkwaardig: „U zult uw bataljon hebben, Kapitein Allen, en indien er niet genoeg jonge mannen zijn, dan zullen wij de oude mannen nemen; en indien er niet genoeg zijn, dan zullen we de vrouwen nemen”. Dit antwoord met het feit voor oogen, dat het gezelschap zeer weinig mannen had, en helpende handen behoefde om te voorzien in onderdak voor den komenden winter in de vallei, stemt tot nadenken.

Deze marsch van meer dan 3000 K.M. is de langste, in de geschiedenis van het Ver. Staten-leger vermeld, en tegen den tijd, dat de troep den afstand naar San Diego, Californië, had afgelegd (waar een vaste legerpost was gevestigd) was de oorlog ten einde. Niet genoeg kan worden gezegd over hetgeen de mannen leden tijdens dezen vermoeienden tocht. Meer dan negentig K.M. van de reis was er geen water te verkrijgen en er waren weinig dieren en planten. De temperatuur was vaak honderd twintig graden in de schaduw (Fahrenheit).

De troep was zeer godsdienstig en kwam iederen avond in gebed bijeen. De Zondag werd waargenomen en met eerbied werden diensten gehouden en liederen Zions gezongen. Zij vroegen immer God's zegen ter bescherming op hen af. Nimmer werd er tijdens de moeilijkheden, welke zich onderweg voordeden, één klacht vernomen. Een mooi compliment voor deze groep! Na hun aankomst in San Diego keerden velen hunner naar Utah terug, na getrouw hun plicht tegenover de regeering te hebben volbracht en vooral tegenover hun God.

Deze schitterende eigenschap van getrouwheid met moeilijkheden voor oogen, terwijl zij genoodzaakt waren, al hun geliefden achter te laten, de wil om de wetten van het land te gehoorzamen, en de gehoorzaamheid aan wettelijk gezag — al deze dingen zijn het erfdeel, door getrouwe leden nagelaten! Mogen wij, ofschoon in verschillende omstandigheden, dezelfde mate van toewijding toonen aan de dingen, welke ons te doen staan en in de toekomst zich nog voordoen! Getrouwheid en gehoorzaamheid aan deze eigenschappen vormen het ware karakter van een man of vrouw naar den gezetten vorm van gerechtigheid. Ze kunnen twee der noodzakelijke wetten des hemels genoemd worden.

De dame aan het venster

door Ezra J. Poulsen.

Door haar beschutte venster keek Jane Hamilton naar de kinderen, die in de straat speelden.

Hun kreten stoorden haar,

zoals gewoonlijk en zij wendde zich om naar het tafeltje in het midden van haar ouderwetsche kamer; haar oogen stonden boos.

„Mei en December lijken niet op elkaar”, zuchtte ze. En terwijl zij zich in haar

armstoel liet vallen gelijk een verwelkte bloem, liet zij haar gedachten over al de jaren dwalen.

Het was niet zoozeer het verschil tusschen Mei en December dan wel de bitterheid — sinds dien dag, dat het leven ophield.

De trekken op haar gelaat schenen nog strenger te worden en zij sloot de oogen. Jane Hamilton, ofschoon een kleine vrouw, was hard, hard in den zin, dat haar geest streng was jegens de wereld rondom haar: te veel opgesloten zijn in het groote huis; te veel het bezien van het leven door de vensters over de groote grasvelden; te veel gestoord door luidruchtige kinderen in de straat. De groote

staande klok in de hal sloeg. Weer werd haar rust gestoord door het luide gelach in de straat, doch eerder nog door het overgaan van de bel.

De kleine vrouw ging zenuwachtig naar het venster. Het was haar gewoonte, haar bezoekers eerst stil op te nemen, alvorens hen binnen te laten, want de menschen kwamen haar nimmer bezoeken, tenzij zij iets noodig hadden.

De eerste blik naar het groote bordes bracht een eigenaardigen, stuggen glimlach op haar lippen. Zij aarzelde, trok zich terug in de schaduw van het gordijn. „Ik wist het wel”, mompelde ze. „Ik wist het wel. Alweer Rodney Creighton over dat park”.

Jane Hamilton ging naar haar stoel terug, zat daar met half gesloten oogen, alsof ze den man uit haar gedachten wilde bannen, doch slechts een oogenblik. Met plotselinge, rusteloze energie leunde ze voorover en belde het meisje, die nimmer de deur opendeed zonder een waarschuwing van haar mevrouw.

Rodney Creighton was een slanke jonge man met een lachend gelaat; toch aarzelde hij op den drempel alsof het hem moeite kostte om binnen te gaan. Het leed geen twijfel of de kleine, grijze oude dame, die opstond om hem tegemoet te gaan, deed hem huiveren.

„Goedenmorgen, mijnheer”.

„Goedenmorgen, mevrouw Hamilton”.

„Neemt u plaats” . . . . dit na een vervelende pauze.

„Dank u”. Mijnheer Creighton schraapte zijn keel en begon zijn boodschap bekend te maken met een „hoe vlugger klaar hoe beter”. „De gemeenteraad vroeg mij u te bezoeken met betrekking tot eh, eh, onze nieuwe plannen voor een park, Mevrouw Hamilton. U weet . . . .”

„Dat weet ik”, merkte zij met een booze hoofdbeweging op, „u komt hier om me te vragen, een deel van mijn grond voor dat park te verkoopen”.

„Dat is juist”, antwoordde hij. „Het zou voor deze wijk zoo’n groote steun zijn. De kinderen, ziet u . . . .”

„Ja, de kinderen . . . .” Jane Hamilton’s stem klonk zoo hard als staal. Zij kneep in de leuning van haar stoel tot de blauwe aderen op haar polsen stonden en ze staaarde den man aan. „Het antwoord is neen.”

Rodney Creighton vermande zich, alsof het antwoord hem een schok had toegebracht. Enkele oogenblikken bleef hij haar in gedachten aanstaren. Ofschoon zij verwachtte, dat hij zou heengaan, bewoog hij zich niet.

„Ik geloof dat dit ongeveer de twintigste maal is, dat de gemeenteraad mij is komen lastig vallen over . . . . dat speelveld”, mompelde ze.

Hij keek op en glimlachte. „Om precies te zijn, mevrouw Hamilton, de een en twintigste maal. Als secretaris houd ik de verslagen bij. Wij willen zoo graag deze wijk van de stad verbeteren, vooral ter wille van de kinderen”. Hij stond alweer en begaf zich naar

de deur. „Doch als het niet kan, dan kan het niet”.

Een oogenblik later bij de deur stond hij stil. „Uw echtgenoot, ziet u. beloofde . . . .”

Jane Hamilton stond op. „Ja, beloofde”. riep zij uit, terwijl haar stem beefde. „En wat kreeg hij? U . . . . u beleedigt zijn nagedachtenis . . . .”

Rodney Creighton’s gelaat drukte wanhoop en schrik uit. „Dat . . . dat lag niet in mijn voornemen, mevrouw Hamilton, ik vraag u wel excuus.” Terwijl hij verontschuldigend boog, ging hij heen.

Weer keek ze door het venster en zag den man na, die het ijzeren hek doorging, de straat op. Haar bloedlooze lippen trilden; haar kleine lichaam schokte. John Hamilton, haar man, was door een fout van de stad om het leven gekomen — plotseling gestorven als gevolg van het feit, dat zijn auto in een put was terecht gekomen, door een onvoorzichtigen gemeente-arbeider opengelaten. Toen volgde haar twintig jaar van kinderloos weduwenschap.

Te moeten lijden was iets; iets anders was het lijden van anderen te begrijpen. Jane Hamilton had het laatste nog niet geleerd; en terwijl zij de verdwijnende figuur van Rodney Creighton nazag, was zij zijn bestaan bewust, slechts als een overblijvende van haar ongeluk — haar breken met het leven.

Zelfs de joelende kinderen in de straat schenen niet tot haar verdoofde ziel door te dringen, en toch bracht een vreemde ingeving haar er toe, de jaloezieën wat hooger op te trekken en enkele stralen van de morgenzon binnen te laten. De kinderen schenen

rumoeriger dan anders ; hun stemmen klonken door de boomen als een boos protest tegen haar beslissing. Hiertegen verhardde zij haar hart, doch voor de eerste maal viel het Jane Hamilton op, dat er een ongewoon groot aantal auto's in de straat stond. Toen werd het rumoer zwakker. Een sirene loeide om den hoek. Haar lippen gingen vaneen en zij staarde, terwijl zij zenuwachtig aan haar keeleband voelde, toen zij een kindje met wasbleek gelaat van onder de wielen van een auto zag vandaan gehaald. Zelfs op een afstand kon men het bloed zien, dat langs het bleeke gezichtje vloeide en de angstige, verdrietige gezichtjes van de andere kinderen waren stille getuigen van het tragisch ongeval.

Seconden schenen uren, minuten, jaren in het leven van Jane Hamilton. Ze keerde zich van het venster af, waar zij zat te luisteren naar de stilte in de straat.

Ten laatste kwam ze bij. „De telefoon, de telefoon”, snikte ze. Ze werd haar in de bevende hand gegeven. Zwak draaide zij het nummerbord ; haar stem begaf haar eerst, werd toen sterker. „Rodney Creighton ? Ja, ja, ik zal het land voor speelveld afstaan. Ja-ja-ja. Oh, de prijs?” Haar toon klonk hevig verontwaardigd. „In 't geheel geen prijs. Het is een vrije gave”.

— — — — —

Weer sloeg de groote staande klok in de hal.

* * *

Gezamenlijke opzeggingen voor de maand Juli

AVONDMAALSVERS :

Ziet hoe de groote Redder sterft
 Bevredigt een gebroken wet,
 Verzoening voor den mensch verwerft,
 In zijn bereik vol-glorie zet.

Leer en Verbonden, afd. 42, vers 68 :

„Daarom, laat hem wien wijsheid ontbreekt van Mij vragen, en Ik zal hem mildelijk geven en niet verwijten.”

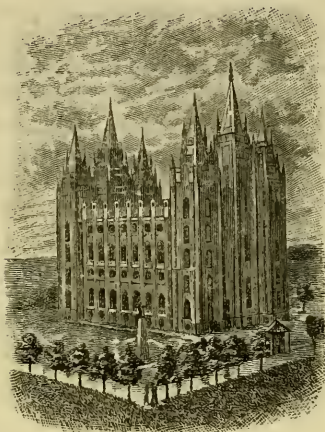

Indien ge werkelijk gelukkig wenscht te zijn, neem dan veel oefeningen buitenshuis waar, weinig raad aan en raak niet in schulden. — Shakespeare.

De Heilige Geest

(Vervolg van blz. 201)

huwelijksaanzoek zult accepteeren of niet. Gij moet het uitvorsch en het naar de beste wijsheid, waarover gij met betrekking tot het onderwerp beschikt, het met

Binnen deze heilige muren ver-
richten mannen, van God ge-
roepen en geleid door den Heiligen
Geest, belangrijke verordeningen....

uw ouders uitvorsch. Ge hebt uw conclusie getrokken en toch weet ge niet, of het juist is. Brengt het dan voor den Heere. Vraag Hem, of hetgeen ge besloten hebt, goed is.

Mijn broeder, op de boerderij, ge weet niet of ge moet koopen of verkoopen. Doch ge kunt het uitvorsch en tot een conclusie komen en het dan den Heere voorleggen. Hij belooft u geen

droom, geen visioen of het bezoek van een engel. Doch Hij heeft verzekerd, dat indien ge met een oprecht doel komt en Hem vraagt, of wat gij wilt doen goed is, uw boezem in u zal branden door het getuigenis van den Geest en gij zult weten of het goed is. En indien het niet goed is, zult ge zulke gevoelens niet hebben; ge zult een verdooving van gedachten hebben en uw hart zal ervan worden afgewend.

Deze generatie heeft zoowel in geestelijke als in maatschappelijke aangelegenheden leiding noodig, zoals ze niets anders ter wereld noodig hebben. In een der openbaringen zeide de Heere dat Hij wil, dat wij al hetgeen de geest tot ons getuigt, in alle heiligheid des harten zouden doen.

Dank God voor een gave, welke wij voor immer mogen behouden; een gave, welke ons het pad zal openbaren, dat leidt tot geluk in tijd en alle eeuwigheid, een gave, welke kwaad zal openbaren, een gemeenschap, welke ons wijsheid en kennis biedt om de dingen van God te begrijpen. Het is het waardevolste bezit, welke hij in de sterfelijkheid bezit.

Laat ons die gave heilig houden, opdat ze ons van dienst kan zijn bij het oplossen van onze huidige problemen, bid ik in den naam van Jezus Christus, Amen.

Op onze levensreis dienen wij te zijn als de zeelieden van ouds, die zonder de aarde uit het oog te verliezen, voor leiding op de hemelsche teekenen vertrouwden.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Aangekomen

Op 22 Juni j.l. kwam in Nederland aan Oud. Nanno Elsinga van Salt Lake City. Hem is Amsterdam als eerste standplaats aangewezen.

Ingezegend.

Op 4 Juni j.l. werd te Amsterdam door Egbert van Komen ingezegend Remi Hendricus Greeff, zoontje van Jacob Greeff en Antje Greeff-geb. Ylst.

Rectificatie

Onder het bericht „Overleden” in *De Ster* van 15 Juni j.l. werd eveneens opgenomen het overlijden van Johanna Corn. van Werkhoven. Dit bericht diende als volgt te luiden:

Op 9 Mei j.l. overleed te den Haag Johanna Corn. van Werkhoven. Zij werd 28 Februari 1861 te Rotterdam geboren en op 9 September 1922 door Oud. M. Groen gedoopt.

* * *

Waar is Zion?

(Vervolg van blz. 203)

In dezen algemeenen zin hebben de Heiligen der laatste dagen het woord Zion gebruikt voor de hoofdzetel der Kerk, eerst in Missouri, en nu in Salt Lake City en het omliggende land, terwijl naar de verafgelegen groepen, eveneens een deel der Kerk, van het ware Zion, wordt verwezen als de stakes of zendingen van Zion.

De profeet Brigham Young zeide in een toespraak aangaande dit onderwerp: „Zion zal zich eventueel over de geheele aarde uitstrekken. Er zal geen hoek of plaats zijn, of het zal Zion zijn. Het zal alles Zion zijn”.

Het Evangelie wordt over de aarde verspreid. Menigten nemen het aan. Allen kunnen niet op een plaats wonen; onder de leiding van God's Heiligen Geest kan men in eenheid samen wonen, in volle gehoorzaamheid aan God's geboden en aldus iedere woonplaats een Zion doen zijn.

Sprekend tot het volk in de vroegere dagen der Kerk aangaande de vergadering, toen een

noodzakelijkheid, zeide de Heere:

Daarom, bereidt u, bereidt u, o Mijn volk; heiligt uzelf; vergadert u te zamen in het land Zion, o gij volk Mijner Kerk, gij die niet geboden zijt te vertoeven.

In de wijsheid des Heeren, voor ons vaak onbegrijpelijk, kan de een het best op de eene plaats dienen, anderen onzer op andere plaatsen. De zegeningen van het Evangelie zullen over de gansche aarde tot een iedere geloovige groep worden gebracht, zoodat niemand de keurgaven van het Evangelie behoeft te missen of de bescherming van den Heere.

In de Kerk van Christus heeft een ieder persoon een vrijen wil om te handelen zooals hij dat onder de wet van God goed weet. Doch, waar hij ook gaat, hij moet Zion met zich nemen, zijn geest, waarheid en schoonheid in zijn hart — dan zal Zion zijn, waar de Heiligen der laatste dagen in heilige broederschap bijeenkomen. In „het midden van Babylon” zijn de „reinen van hart” in Zion.

NAAR NEW YORK

AFVAART VAN
HAMBURG - LE HAVRE - SOUTHAMPTON

De bekende Favorieten:

WASHINGTON

(A) 26 Juli—23 Aug.

MANHATTAN

(A) 12 Juli—9 Aug.

De Populaire „Presidenten”:

ROOSEVELT

(A) 5 Juli—2 Aug.

HARDING

(A) 19 Juli—16 Aug.

(A) Één dag later van Le Havre - 2 dagen later van Southampton

SLECHTS ÉÉN KLAS BEDIENING

Iederen Vrijdag van Londen direct naar New York.

Om den anderen Vrijdag van Liverpool via Belfast naar Boston en N.Y.

UNITED STATES LINES KANTOREN:

ROTTERDAM:
Atlantic-Huis,
Westplein

PARIJS:
10 R.Auber

LONDEN:
7 Haymarket,
38 Leaden hall str.

HAMBURG:
Ferdinandstr. 68